

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7C/179/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113235111
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2014:8113235111.2

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcov X./I. F. G., U.. XX.XX.XXXX, R. Š. XX, XXX XX Prešov, X./I. L. G., U.. XX.XX.XXXX, R. Š.R. XX, XXX XX D. proti žalovanému C.. D. G., U.. XX.XX.XXXX, R. E. X, XXX XX D., v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 5 000,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcom sumu 5 000,00 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 300,00 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobcovia žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 03.12.2013 žiadali, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť im sumu vo výške 5 000,00 Eur, ako aj trovy konania.

Žalobu vo veci samej odôvodnili tým, že dňa 28.11.2008 splnomocnili žalovaného na zastupovanie v konaní vo veci predaja bytu po N. M.O. na ulici Š. X H. D.. Na základe výzvy žalovaného žalobcovia uhradili žalovanému dňa 06.09.2011 sumu 100,00 Eur, 16.09.2011 sumu 5 000,00 Eur a dňa 16.09.2011 sumu 370,00 Eur. Spolu zaplatili žalobcovia žalovanému za zastupovanie sumu 9 700,00 Eur. Žalovaný po ukončení sporu urobil dňa 04.11.2011 vyúčtovanie celého sporu na celkovú sumu 16 056,98 Eur, zároveň si voči nim uplatnil nedoplatok vo výške 8 158,97 Eur samostatnou žalobou. Tunajší súd rozsudkom žalobu žalovaného v celom rozsahu zamietol. V rozsudku súdu prvého stupňa bolo konštatované, že celková odmena za právne služby v zastúpenej veci činila 1 006,94 Eur. Vzhľadom na to, že žalobcovia zaplatili žalovanému odmenu nad rámec citovanej vyhlášky, požadujú výšku bezdôvodného obohatenia v sume 5 000,00 Eur.

Žalovaný sa k žalobe žalobcov vyjadril v písomnom podaní, súdu doručenom dňa 07.02.2014, kde žalobu žalobcov žiadal v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Poukázal na to, že jeho právne služby si žalobcovia objednali, tie boli riadne vykonané a spor bol dotiahnutý do úspešného konca. Jeho náročnosť a komplikovanosť súdneho sporu vyplýva aj zo samotného spisu.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím účastníkov konania, listinnými dôkazmi a to žalobou zo dňa 11.11.2013, pripojenými spismi tunajšieho súdu sp. zn. 9C/125/2012, 9C/119/2008, príjmovými pokladničnými dokladmi, vyjadrením žalovaného zo dňa 03.02.2014, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov č.k. 9C/119/2008 mal súd za preukázané, že žalobcovia v 1. a 2. rade dňa 28.11.2008 podpísali plnú moc žalovanému na zastupovanie v spore o predaj bytu, v konaní pod sp. zn. 9C/119/2008 proti N. M., týkajúcej sa predaja bytu na ulici Š. Č.. X H. D..

V dolnej časti plnej moci bolo uvedené:

Dojednané formy úhrady za právne služby:

Zmluvná odmena v zmysle § 2

a/ tarifná podľa § 10 a hodinová § 3-4

b/ paušálne dohodnutá § 5

c/ podielová § 7

a hotové výdavky § 15 a režijný paušál.

Uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 9C/119/2008-130 zo dňa 07.06.2011 súd predmetné konanie v celom rozsahu zastavil, priznal náhradu trov štátu vo výške 25,73 Eur, ktoré zaviazal zaplatiť žalobcov v 1. a 2. rade spoločne a nerozdielne v celkovej výške 12,86 Eur a žalovanú vo výške 12,86 Eur, náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Konanie bolo zastavené z dôvodu uzatvorenia mimosúdnej dohody medzi účastníkmi konania. Uznesenie tunajšieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2011.

Z pripojeného spisu sp. zn. 9C/125/2012 mal súd za preukázané, že súd žalobu žalovaného v celom rozsahu zamietol, zároveň ho zaviazal zaplatiť žalobcom trovy konania vo výške 489,00 Eur. Rozsudok Okresného súdu Prešov nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2013.

Súd v konaní pod sp. zn. 9 C 125/2012 vyhodnotil konanie žalovaného s tým, že zároveň uviedol, že žalovaný vychádzal pri určovaní odmeny za poskytnuté právne služby z hodnoty sporu, ktorý on sám stanovil z hodnoty bytu v sume 49 790,88 Eur. Z tohto dôvodu pri výpočte odmeny za jeden úkon právnej pomoci vychádzal z hodnoty bytu, kde jeho odmena predstavovala sumu 519,49 Eur. Potom následne za štvrtinové úkony sumu 129,87 Eur. Súd prvého stupňa v uvedenom rozsudku konštatoval, že predmetom sporu bolo právo na uzatvorenie kúpnej zmluvy, teda súd mal za to, že išlo o neoceniteľný predmet sporu, potom bolo potrebné uplatňovať si odmenu za právne služby v súlade s § 11 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytované právne služby podľa jednotlivých rokov prebiehajúceho konania na súde. Podľa názoru súdu práve tu nastala zmena výšky odmeny žalovaného, z ktorej vychádzal on pri svojom vyúčtovaní a ktoré podľa názoru súdu prináležalo žalovanému podľa zákona. Súd prvého stupňa konštatoval, že spolu za úkony právnej pomoci v konaní pod sp. zn. 9C/119/2008 mal žalovaný ako advokát nárok na odmenu vo výške 1 006,94 Eur, pričom z predložených pokladničných príjmových dokladov vyplýva, že žalobcovia zaplatili žalovanému sumu 6 650,00 Eur a 35 000,- Sk, čo je spolu 1 161,79 Eur. Celkovo za zastupovanie žalovaným v uvedenom súdnom spore, zaplatili žalobcovia odmenu vo výške 7 811,79 Eur.

Voči uvedenému rozsudku podal dňa 13.03.2013 žalovaný odvolanie, ktoré však bolo Krajským súdom v Prešove uznesením č.k. 17Co/72/2013-59 zo dňa 16.05.2013 odmietnuté z dôvodu, že bolo oneskorene podané. Následne súd uznesením č.k. 9C/125/2012-66 zo dňa 12.08.2013 návrh žalovaného na odpustenie zmeškania lehoty podľa § 58 Občianskeho súdneho poriadku zamietol ako nedôvodný. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.09.2013.

Žalobkyňa v 1. rade na pojednávaní uviedla, že v konaní pod sp. zn. 9C/119/2008 proti žalovanej N. M. podpísali s ňou zmluvu o uzatvorení budúcej zmluvy predmetom ktorej mal byť predaj bytu na ulici Š. X, D.. N. M. si svoju povinnosť titulom uzatvorenej zmluvy o budúcej zmluve nesplnila, preto sa obrátili na C.. G., aby ich v tomto konaní zastupoval. Obrátili sa naňho preto, lebo sa poznali. V roku 2008 splnomocnili žalovaného na zastupovanie v uvedenom konaní. C.. G. vysvetlili, že majú problém, nakoľko N. M. si nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy. Väčšinou mu stále volali, čo sa s vecou deje. Pán G. im zavolať iba vtedy, keď potreboval peniaze. Matke N. M. zaplatili 400 000,- Sk za účelom, že im predá byt. Tá s nimi podpísala zmluvu o uzatvorení budúcej zmluvy. C.. G. im vysvetlil, že nemôžu požadovať sumu 400 000,- Sk, ale len byt. Následne podal v ich mene žalobu, ktorá sa viedla pod sp. zn. 9C/119/2008 na tunajšom súde. O odmene sa s C.. G. vôbec nebavili. Stále sa ho pýtali, koľko to bude stáť, koľko mu majú platiť, no stále ich ubezpečoval, že sa nemajú čoho báť, že sa im všetko vráti, že sa poznajú, že sa nemajú báť. Nikdy im nepovedal, akú sumu im bude účtovať

za konečný spor. Konanie pod sp. zn. 9C/119/2008 sa skončilo späťvzatím žaloby, keďže s N. M. sa mimosúdne dohodli. Pokiaľ ide o zálohy, ktoré skladali C.. G., chodili k nemu, on im povedal, koľko mu majú zaplatiť, oni

mu tieto zálohy skladali. Niekedy mu dali aj menej, nakoľko mu nemali z čoho zaplatiť. Z príjmových pokladničných dokladov vyplýva, že mu celkovo zaplatili sumu 7 542,00 Eur. Zároveň boli C.. G. informovaní, že na byte je nedoplatok a kataster nepripustí prevod, preto si s manželom vzali pôžičku dňa 15.07.2011 zo Slovenskej sporiteľne v sume 3 750,00 Eur, ktorú do dnešného dňa splácajú a túto previedli na účet C.. G., aby na E. vyrovnal dlh na byte. Celkovo C.. G. za právne služby zaplatili sumu 7 542,00 Eur, čo vyplýva z príjmových pokladničných dokladov. Zároveň pôžičku si vzal aj C.. G. od svojho kamaráta. C.. G. zaplatili ešte úroky v sume 500,00 Eur, ktoré musel podľa jeho tvrdení on zaplatiť svojmu kamarátovi za danú pôžičku. Doklad na túto pôžičku o zaplatení úrokov im dal však v sume iba 370,00 Eur. V skutočnosti mu na úrokoch pre jeho kamaráta zaplatili sumu 500,00 Eur. Sumu 5 000,00 Eur, ktorú požadujú titulom bezdôvodného obohatenia požadujú z dôvodu, že v rozsudku tunajšieho súdu 9C/125/2012 bolo konštatované, že celkovo mal žalovaný ako advokát právo na odmenu za právne služby v sume 1 006,94 Eur. Preto požadujú vrátiť poslednú zálohu titulom bezdôvodného obohatenia, ktorú mu zaplatili dňa 07.12.2011.

Žalobca v 2. rade poukázal v celom rozsahu na výpoveď svojej manželky.

Žalovaný uviedol, že v konaní pod sp. zn. 9C/119/2008 sa s pani G. poznal. Začala chodiť k nim do kancelárie, mal s ňou kamarátsky vzťah. Dôverne ju informoval o celej záležitosti, o právnych následkoch. Jeho návrhy na riešenie uvedeného sporu, žalobcovia akceptovali až do samotného konca a záveru. Vždy po určitých úkonoch, ktoré vykonal vystavil vyúčtovanie, ktoré vypracovala koncipientka, on ho skontroloval, následne sa predložilo vyúčtovanie, pričom žalobcovia mu skladali zálohu. Vyúčtovanie trov konania v sume 16 056,98 Eur zo dňa 04.11.2011, presne obsahuje vyúčtovanie úkonov, ktoré boli urobené jeho osobou. Uvedená právna záležitosť bola veľmi komplikovaná, nakoľko Vojtková pri podpisovaní zmluvy zatajila, že na Spravbyte sú dlhy. Túto dlžnú sumu nakoniec vyrovnali, aby došlo k prepisu bytu na Správu katastra, pričom vklad vlastníckeho práva uvedeného bytu bol povolený Správou katastra Prešov pod č. V 2073/2011 dňa 14.07.2011. Predávajúca daného bytu nebola vlastníčkou, byt bol v dražbe, preto aj s kolegom W.O. išli do ústredia Slovenskej sporiteľne, kde tento byt zachránili, cestovné výdavky spojené s Bratislavou vôbec žalobcom neúčtoval. Zmluvná odmena medzi nimi dojednaná nebola, dohodli sa, že bude účtovať jednotlivé úkony žalobcom podľa vyhlášky. Pri týchto úkonoch, vychádzal z hodnoty bytu, pretože všetky plné moci, ktoré boli vystavené, boli v súvislosti s predajom bytu. Preto tu nie je dôvod pochybovať o predmete tohto konania. Vychádzal z hodnoty bytu v sume 1 500 000,- Sk, pričom hodnota bytu môže byť od 1 700 000 do 1 900 000,- Sk.

Z príjmových pokladničných dokladov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil, že žalobcovia uhrádzali podľa príjmových pokladničných dokladov žalovanému nasledujúce sumy:

- dňa 23.09.2010 sumu 80,00 Eur
- dňa 24.03.2010 sumu 400,00 Eur

- dňa 26.10.2009 sumu 300,00 Eur
- dňa 16.09.2011 sumu 370,00 Eur
- dňa 07.12.2011 sumu 5000,00 Eur
- dňa 06.09.2011 sumu 100,00 Eur
- dňa 12.12.2008 sumu 25 000,- Sk (sumu 829,85 Eur)
- dňa 03.12.2008 sumu 10 000,- Sk (331,94 Eur)
- dňa 28.06.2010 sumu 400,00 Eur
- dňa 09.04.2010 sumu 200,00 Eur.

Celkovo tak žalobcovia zaplatili žalovanému za právne služby odmenu v sume 8 011,79 Eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 455 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premičaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. Takisto sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje prijatie plnenia z hry alebo stávky uzavretej medzi fyzickými osobami a vrátenie peňazí požičaných do hry alebo stávky; na súde sa však týchto plnení nemožno domáhať.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne. Ten, kto predmet bezdôvodného obohatenia vydáva, má právo na náhradu potrebných nákladov, ktoré na vec vynaložil.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že návrh žalobcov je v celom rozsahu dôvodným a to z týchto dôvodov:

Z pripojeného spisu sp. zn. 9C/119/2008 mal súd za preukázané, že žalobcovia podpísaním plnej moci dňa 28.11.2008 splnomocnili žalovaného ako advokáta na zastupovanie v konaní o predaj bytu. Následne na základe takto podpísanej plnej moci podal žalovaný ako advokát na tunajšom súde dňa 15.12.2008 návrh na splnenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o uzatvorení budúcej kúpnej zmluvy. Uvedené konanie sa skončilo zastavením konania a to uznesením č.k. 9C/119/200 130 zo dňa 07.06.2011 pre späťvzatie návrhu z dôvodu mimosúdnej dohody. Uznesenie tunajšieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 08.06.2011.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 9C/125/2012 súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Podľa názoru súdu v tomto konaní, predmet konania bola povinnosť uzavrieť kúpnu zmluvu, čo podľa vyhlášky č. 655/2004 o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby, konkrétne § 9 a nasledujúcich, prináleží advokátovi odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods.1 tejto vyhlášky.

Podľa § 11 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z. z., k dátumu prípravy a prevzatia tejto veci bola 1/13-tina výpočtového základu suma 48,63 Eur. Zo spisu 9 C 119/2008 vyplýva, že išlo o 3 úkony právnej pomoci: za prevzatie a prípravu zastúpenia zo dňa 28.11.2008, za podanie žaloby z 15.12.2008, výzva na riešenie veci z 1.12.2008 po 48,63 Eur.

V roku 2009 bol výpočtový základ 1/13-tiny bol už 53,49 Eur. V tomto roku poskytol žalovaný žalobcom 3 úkony právnej služby: účasť na pojednávaní 2.10.2009, ktoré ale bolo bez prejednania odročené, preto patrí v tomto období žalovanému 1-ina z tohto úkonu, čo je 13,37 Eur, účasť na pojednávaní dňa 26.10.2009, kde bola už prednesená žaloba v celom rozsahu, t.j. 53,49 Eur a účasť na pojednávaní dňa 7.12.2009, ktoré bolo tiež odročené bez prejednania, teda rozsah 1-iny za úkon je 13,37 Eur (§ 14 ods.3 citovanej vyhlášky).

V roku 2010 bola 1/13-tina výpočtového základu suma 55,49 Eur. V tomto roku poskytol v tomto konaní žalovaný žalobcom 9 úkonov právnej pomoci: účasť na pojednávaní dňa 11.1.2010, ktoré bolo len odročené, teda 1-inu výpočt. základu zo sumy 55,49 Eur, čo je 13,87 Eur, účasť na pojednávaní dňa 8.2.2010, ktoré bolo tiež odročené bez prejednania, čiže 1-ina výpočt. základu je 13,87 Eur. Ďalšie pojednávania 3.5.2010, 14.6.2010 a 21.6.2010 boli vykonané riadne pojednávania s prejednaním veci, kde priznal súd 3-krát 55,49 Eur odmenu. Za pojednávania 13.9.2010, 27.9.2010 a 20.10.2010 boli pojednávania odročené, bez prejednania veci a súd priznal odmenu za 1-inu, t.j. 13,87 Eur. Dňa 8.11.2010 prebehlo riadne pojednávanie a súd priznal odmenu 55,49 Eur. Rovnako priznal súd aj

odmenu za rokovanie s protistranou po tomto pojednávaní dňa 12.11.2010 vo výške 55,49 Eur, vzhľadom k tomu, že išlo o prejednávane vecí, ktoré vyplynulo so záverov na pojednávaní prijatých.

Následne za rok 2011 bola 1/13-ina výpočtového základu 57 Eur. Tu priznal súd odmenu za 4 úkony jednania s protistranou po 57 Eur a to konkrétne 15.2.2011, 11.3.2011, 22.3.2011 a 26.4.2011. Súd urobil tak preto, že bolo zrejmé, že žalovaný ako právny zástupca skutočne sa snažil vec vyporiadať tak, aby došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy, čoho dôsledkom týchto rokovaní bolo aj späťvzatie žaloby dňa 28.4.2011, kedy došlo pred týmto termínom k uzavretiu riadnej kúpnej zmluvy medzi účastníkmi konania a žalobcovia nadobudli vlastnícke právo k nehnuteľnosti zápisom tejto zmluvy. Za späťvzatie žaloby rovnako súd priznal odmenu v 1/13-ine, t.j. 57 Eur za podanie z 28.4.2011.

Súd zároveň priznal 3-krát režijný paušál po 48,63 Eur za rok 2008, 2-krát po 13,37 Eur a raz 53,49 Eur za rok 2009, 5-krát po 13,87 Eur + 5-krát po 55,49 Eur za rok 2010 a v r.2011 priznal 5-krát po 57 Eur. Spolu to predstavuje sumu 866,21 Eur. K tomu súd priznal za r.2008 režijný paušál 3-krát po 6,31 Eur, čo je 18,93 Eur, za rok 2009 priznal 3-krát po 6,98 Eur, čo je 20,94 Eur, za r. 2010 priznal 10-krát po 7,21 Eur, čo je 72,10 Eur a za r.2011 priznal 5-krát po 7,41 Eur, čo je 37,05 Eur. Spolu za úkony právnej pomoci priznal sumu 866,21 Eur + režijný paušál, čo spolu prináležala odmena za právne služby v tomto konaní žalovanému vo výške 1.006,94 Eur.

Z vyúčtovania žalovaného súd zistil, že žalovaný vychádzal z hodnoty predmetu sporu, ktorý on stanovil z hodnoty bytu na sumu 49.790,88 Eur. Z tohto výpočtu za jeden úkon právnej pomoci vyšlo žalovanému 519,49 Eur a potom následne za štvrtinové úkony 129,87 Eur. Súd v tomto konaní zdôraznil, že predmetom sporu bolo právo na uzavretie kúpnej zmluvy, teda súd mal za to, že išlo o neoceniteľný predmet sporu a potom bolo potrebné uplatňovať odmenu v súlade s § 11 ods.1 vyhl.č. 655/2004 Zb. postupne podľa jednotlivých rokov, za ktoré toto konanie pred Okresným súdom v Prešove prebiehalo. Tu nastala podľa názoru súdu zmena výšky odmeny žalovaného, z ktorej vychádzal on pri svojom vyúčtovaní a ktoré podľa názoru súdu mu prináležalo podľa zákona.

Súd ešte poukázal na to, že z toho vyúčtovania, ktoré súdu predložil žalovaný pri žalobe na č.l.2 spisu, nepriznal také úkony ako je spracovanie a podanie predbežného opatrenia 15.12.2008, z ktorého vyplýva, že v danom prípade išlo o iné súdne konanie, v ktorom bolo rozhodované aj o náhrade trov konania a to isté platí pre úkon doplnenie dôkazov k predbežnému opatreniu zo 17.12.2008 (8 C 355/2008). Rovnako nepriznal úkon splnenie výzvy súdu z 5.2.2009, ktorým žalovaný mal zrejmé na mysli upresnenie petitu, ktorý mal byť úplný už v čase podania žaloby, keďže žalobcov zastupoval advokát. Toto splnenie doplnenia výzvy urobil žalovaný na výzvu súdu pod následkom odmietnutia podania, čiže je zrejmé, že žalobný petit nebol úplný a nehovoriac o tom, že tento žalobný petit následne ešte žalobca ako právny zástupca - advokát žalobcov dopíňal ďalšími dvoma podaniami, ktoré učinil ešte 29.10.2010, o čom sa rozhodovalo osobitným uznesením a následne podaním z 12.2.2010, o ktorom znova súd rozhodoval osobitným uznesením. Išlo o právnu službu poskytnutú s nie odbornou starostlivosťou. Preto takéto doplnenia, ktoré mali byť obsahom už pôvodne podanej žaloby, súd neuznal, rovnako ako aj splnenie výzvy z 11.5.2009. Súd neuznal ani úkony výzvy pani M. v r.2008, ktoré vlastne neboli podmienkou pre podanie žaloby a účasť na výsluchu na polícii, ktoré takisto bližšie nebolo špecifikované a nemalo súvis s vecou 9 C 119/2008. Rovnako neuznal ani vyúčtovanie za bod 16, 17 ako zaslanie kúpnej zmluvy Okresnému súdu Prešov z 11.2.2010 a pripomienky k tomuto návrhu, čo znova podľa názoru súdu táto zmluva mala byť obsahom žalobného petitu od prvého počiatku podania žaloby, t.z. že takéto doplnenia nemôžu byť ešte odmeňované advokátovi. Ďalej tiež súd neuznal úkony o zaslanie fotokópie kúpnej zmluvy pod bodom 23 vyúčtovania, a návrhu na rokovanie so Slovenskou sporiteľnou z 15.11.2010, ktoré neboli súdu ničím preukázané.

Rovnako súd už neuznal následné úkony vo veci 9 C 119/2008 po právoplatnosti tejto veci, teda po dátume právoplatnosti tohto rozhodnutia, t.j. po 8.6.2011, kedy vec právoplatne skončila. Dôvodom späťvzatia žaloby bolo uzavretie kúpnej zmluvy medzi účastníkmi konania, ktorá bola aj súdu predložená, preto súd nevidel dôvod priznávať ďalšie odmeny po dátume právoplatnosti rozsudku ako pod bodmi 36 až 41, to znamená výzvy na promptné riešenie problému, splnenia záväzku, súhlas s

pôžičkou, druhá urgencia splnenia záväzku, ďalšia urgencia, prípadné započítanie záväzkov. Toto súd považoval ako úkony, ktoré neboli ničím odôvodnené, nemali súvislosť s právnou vecou a okrem toho žalobcovia uviedli, že ani po podpise tejto zmluvy, vlastne už žalovaný žiadne správne služby im navyše neposkytol. Práve naopak otázka zápisu tejto kúpnej zmluvy, povolenia vkladu už sa aktivizovali samotní žalobcovia, kde dokonca bolo takisto túto zmluvu potrebné korigovať už nimi samotnými.

Čo sa týka zaplatených súdnych poplatkov, tu nepredložil žalovaný súdu žiaden dôkaz, žeby tieto poplatky uhrádzal z vlastných zdrojov. Žalobcovia uviedli, že práve v zálohách, ktoré zložili žalovanému v priebehu konania, boli zahrnuté aj potreby súdnych poplatkov, ktoré za nich uhrádzal právny zástupca, ale preddavky poskytli oni. Ako vyplýva z tohto vyúčtovania, žalovaný evidoval 3 zálohy zložené zo strany žalobcov a to vo výške 25.000,- Sk, čo je 829,85 Eur zo dňa 12.12.2008, zo dňa 3.1.2009 vo výške 331,94 Eur a z 28.6.2010 vo výške 400 Eur.

Žalobcovia súdu predložili doklady na zaplatenie záloh vo výške 25.000,- Sk z 12.12.2008, sumu 10.000,- Sk z 3.12.2008, sumu 300 Eur z 26.10.2009, sumu 400 Eur z 26.3.2010, sumu 400 Eur z 28.6.2010, sumu 80 Eur z 23.9.2010, sumu 100 Eur z 6.9.2011, sumu 370 Eur z 16.9.2011 a sumu 5.000 Eur z 7.12.2011. Spolu potom žalovaní v I. a 2.rade uhradili žalobcom sumu 6.650 Eur a 35.000,- Sk, čo je spolu 1.161,79 Eur. Ide o sumu 7.811,79 Eur.

Pri takomto preukázaní preddavkov, ktoré uhradili žalobcovia v priebehu celého konania a doklad zo 7.12.2011 na sumu 5.000 Eur, predstavuje doklad o úplnom finančnom vyrovnaní na vyúčtovaní za poskytnuté právne služby žalovanému, svedčí o tom, že došlo k úplnému vyrovnaní a podľa názoru súdu aj preplatku zo strany žalobcov za poskytnuté služby.

Súd v tejto súvislosti poukazuje na výpoveď žalobcov na čl. 33 súdneho spisu, z ktorého jednoznačne vyplýva, že pokiaľ ide o dohodu o odmene medzi žalobcami a žalovaným, vôbec sa s C.. G. o odmene nebavili. Žalobcovia uviedli, že si žalovaný od nich pýtal peniaze s tým, že ak sa ho pýtali, koľko to bude celé stáť, povedal, že sa nemajú báť, že sa poznajú, vôbec im nikdy nepovedal, akú sumu im bude za konečný spor účtovať. Ak k nemu chodili na stretnutia, účtoval im jednotlivé zálohy, ktoré mu aj vyplatili, vydával im príjmové pokladničné doklady.

Súd za dôležité považuje poukázať aj na výpoveď samotného žalovaného, ktorý uviedol, že zmluvná odmena medzi nimi dohodnutá nebola. Navzájom sa dohodli, že bude účtovať jednotlivé úkony žalobcom podľa vyhlášky. Pri účtovaní týchto úkonov, vychádzal z hodnoty bytu, nakoľko plné moci, ktoré žalobcom vystavil boli pri predmete sporu predaj bytu.

Podľa názoru súdu je v súvislosti s predmetom tohto konania dôležité uviesť, že advokát je povinný pri výkone advokácie chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta a riadiť sa jeho pokynmi. Advokát je pri výkone advokácie povinný postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom, dôsledne využíva všetky právne prostriedky, uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za spravodlivé a prospešné.

Advokát je povinný pri poskytovaní právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby o výške odmeny za úkon právnej služby, ešte pred začatím tohto úkonu.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii účinnému ku dňu podpísania plnej moci, odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

Podľa názoru súdu odmena advokáta je vždy vecou dohody medzi advokátom a klientom. Advokát je povinný pred prevzatím zastúpenia a poskytnutím právnej služby, klienta detailne poučiť, aké povinnosti klienta voči advokátovi vzniknú, jasne sa s ním dohodnúť na výške primeranej odmeny, resp. presnom spôsobe jej určenia. Advokát by sa v konečnom dôsledku mal snažiť, aby ceny jeho služieb boli primerané a transparentné, aby každá služba bola vykonaná účelne, aby sa klient necítil tak, že advokát chce na jeho veci iba profitovať.

Podľa § 159 ods. 1 až 3 O.s.p., doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný. Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 135 ods. 1, 2 O.s.p., súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo s medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná [§ 109 ods. 1 písm. b)]. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných predpisov, a kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti a o zápise základného imania¹; súd však nie je viazaný rozhodnutím v blokovom konaní. Inak otázky, o ktorých patrí rozhodnúť inému orgánu, môže súd posúdiť sám. Ak však bolo o takejto otázke vydané príslušným orgánom rozhodnutie, súd z neho vychádza.

Právoplatným rozsudkom súdu, ktorým sa ukladá povinnosť sa adresátom účinkov záväznosti tohto rozhodnutia označeným v ustanovení § 159 ods. 2 O.s.p. zakladá prekážka právoplatne rozhodnutej veci. Účinky tohto právoplatného rozhodnutia sa vzťahujú na účastníkov konania, v ktorom bolo vydané. Jeho výrok je záväzný pre súdy a iné štátne orgány a to aj vtedy, ak ako predbežnú otázku posudzujú právny vzťah medzi týmito účastníkmi, ktorý sa vyriešil uvedeným právoplatným súdnym rozhodnutím.

Pokiaľ ide o iný, nie ten istý nárok (predmet konania) zásadne platí, že ak v konečnom konaní účastníkov došlo právoplatným súdnym rozsudkom k vyriešeniu hmotnoprávneho vzťahu, z ktorého sa aj tento nový nárok (neidentický s predmetom skončeného konania) odvodzuje, je súd v ďalšom občianskom súdnom konaní, pri zodpovedaní predbežnej otázky, ktorá právoplatným súdnym výrokom sa už vyriešila ako vec sama, týmto vyriešením viazaný. Súd preto nesmie vychádzať z iného záveru o neexistencii uloženej povinnosti, medzi tými istými účastníkmi, než ako o tomto ich právnom vzťahu už bolo právoplatne rozhodnuté.

Súd uvádza, že otázkou prejudiciálneho účinku právoplatného rozhodnutia sa zaoberá nielen judikatúra Najvyššieho súdu SR (porovnaj najmä uznesenie z 29.04.2010 sp. zn. 1Cdo/133/2009), ale aj judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky).

Ústavný súd Slovenskej republiky v Náleze II. ÚS 349/09-36 zo dňa 20.01.2010 rozhodol o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa Článku 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zdôrazniac, že vzhľadom na zásadu prejudiciality vyplývajúcu z ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p., ako aj na zásadu viazanosti súdu právoplatnými rozhodnutiami vydanými v inom konaní podľa § 159 ods. 2 O.s.p., všeobecný súd nemá možnosť výberu v otázke, či bude rešpektovať právoplatné rozhodnutie vydané v inom konaní, ktoré rieši otázku javiacu sa prejudiciálnu v súvislosti s riešením daného prípadu. Keďže súd nemôže ako predbežnú otázku znovu riešiť to, o čom bolo už právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore účastníkov, nie je rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní, vec správne, alebo nesprávne právne posúdil. So zreteľom na právoplatnosť a z toho plynúcu záväznosť a nezmeniteľnosť právoplatného rozhodnutia, nesmie byť táto otázka položená a akékoľvek jej nové právne posudzovanie v inom, ďalšom konaní tých istých účastníkov je neprípustné. Iné riešenie by znamenalo, že súd môže porušiť viazanosť uloženú mu zákonom v § 159 ods. 2 O.s.p. Pokiaľ súd spomenutý prejudiciálny účinok ignoruje (nevezme za základ pre svoje rozhodnutie prejudikovaný hmotnoprávny vzťah a rozhodne v rozpore s prejudikovaným hmotnoprávnym vzťahom), nerešpektuje záväzné súdne rozhodnutie, a koná v rozpore s ústavou, v zmysle ktorej môžu štátne orgány konať iba na základe ústavy, v jej medziach, v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon. Zásada právnej istoty je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces. Popretie prejudiciálnej záväznosti právoplatného súdneho rozhodnutia znamená zásah do stability práva a právnych vzťahov, ako aj do riadneho výkonu spravodlivosti. Aj európsky súd pre ľudské práva vo svojej judikatúre venuje ochrane právnej istoty ako základného aspektu právneho štátu náležitú pozornosť.

Súd teda v celom rozsahu poukazuje na rozhodnutie NS SR zo dňa 31.01.2012, sp. zn. 1Cdo/44/2010 podľa ktorého, pokiaľ už bola v občianskom konaní právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho

vzťahu účastníkov, je súd viazaný v konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením.

Súd poukazuje na právoplatný a vykonateľný rozsudok súdu I. stupňa, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.03.2013 č.k. 9C/125/2012-40.

Súd jednoznačne na strane č. 5 predmetného rozsudku uviedol, že žalovanému ako advokátovi v konaní 9C/119/2008 za zastupovanie žalobcov na základe plných mocí, prináležala celkovo odmena vo výške 1 006,94 Eur.

Žalobcovia súdu v tomto konaní predložili príjmové pokladničné doklady, z ktorých vyplýva, že zaplatili žalovanému zálohy vo výške:

25 000,- Sk dňa 12.12.2008,
10 000,- Sk dňa 03.12.2008,
300,00 Eur dňa 26.10.2009,
400,00 Eur dňa 26.03.2010,
400,00 Eur dňa 28.06.2010,
80,00 Eur dňa 23.09.2010 ,
100,00 Eur dňa 06.09.2011,
370,00 Eur dňa 16.09.2011,
5000,00 Eur dňa 07.12.2011,

spolu zaplatili žalobcovia žalovanému sumu 6 650,00 Eur a 35 000,- Sk, spolu 7 811,79 Eur.

Podľa názoru súdu vysloveného v tomto konaní, žalobcovia zaplatili žalovanému za právne služby poskytnuté im, do konca zo strany žalobcov došlo k preplatku žalovanému za poskytnuté služby. Súd bol toho názoru, že žalobcovia zaplatili žalovanému nad rámec tarify, ktorá podľa názoru súdu platila v priebehu celého konania.

S poukazom na citované rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého pokiaľ už bola v občianskom právnom konaní, právoplatne vyriešená určitá otázka hmotnoprávneho vzťahu účastníkov, je súd v inom konaní, v ktorom má tú istú otázku posúdiť ako prejudiciálnu, viazaný jej skorším posúdením, mal súd za to, že žaloba žalobcov je v celom rozsahu dôvodná.

Posúdenie, či medzi účastníkmi išlo o vzťah z bezdôvodného obohatenia závisí od naplnenia znakov skutkovej podstaty hmotnoprávnej normy § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka.

- 12-

7C/179/2013

Bezdôvodné obohatenie je v Občianskom zákonníku konštruované ako záväzkovo právny vzťah medzi tým, kto sa na úkor iného obohatil a tým na úkor koho došlo k bezdôvodnému obohateniu. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech, získaný z nepoctivých zdrojov. Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí bezdôvodné obohatenie vydať tomu, na úkor koho ho získal. Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Inštitút bezdôvodného obohatenia vyjadruje totiž zásadu občianskeho práva, že nikto sa nesmie bezdôvodne obohatiť na úkor iného, pokiaľ k tomu dôjde, je povinný takto získaný prospech vrátiť.

Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru, predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie, podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol. (Rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo/882/2006 zo dňa 24.06.2008).

S poukazom na odôvodnenie súdu prvého stupňa v konaní 9C/125/2012, kde súd na strane č. 5 rozsudku konštatoval, že žalovanému ako advokátovi za poskytovanie právnych služieb prináležala odmena v

celkovej výške 1 006,94 Eur, pričom z príjmových pokladničných dokladov mal súd za preukázané, že žalobcovia celkovo za právne služby zaplatili žalovanému sumu vo výške 7 811,79 Eur, súd mal za dôvodné uložiť povinnosť žalovanému vrátiť žalobcovi prijatú zálohu, ktorú prijal po skončení súdneho sporu dňa 07.12.2011 v celkovej výške 5 000,00 Eur. Právny vzťah medzi účastníkmi súd právne kvalifikoval ako nárok vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia.

Pokiaľ ide o námietky žalovaného, že z týchto záloh uhrádzal aj súdne poplatky, resp. iné správne poplatky, tu súd uvádza, že aj potom, čo ho zaviazal súd vrátiť žalobcom prijatú zálohu v sume 5 000,00 Eur, s poukazom na to, že žalobcovia dokonca nad rámec tarify, ktorá patrila advokátovi v priebehu celého súdneho sporu, preplatili sumy navyše, ostala mu stále suma, ktorú vynaložil podľa jeho tvrdení na úhradu súdnych poplatkov, resp. iných poplatkov.

Pokiaľ ide o námietku žalovaného, že v tomto prípade bol jasne medzi účastníkmi vymedzený predmet sporu, a to predaj bytu, že mu patrí odmena vo výške hodnoty tohto bytu za jeden úkon právnej pomoci, súd s týmto právnym názorom žalovaného nesúhlasí. Predmet sporu bol daný podanou žalobou, ktorú podal, a to splnenie povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy. V tomto prípade podľa názoru súdu absentovala dohoda advokáta s klientom, v tomto prípade so žalobcami o odmene za jeden úkon právnej pomoci. Podľa názoru súdu tak, ako bolo už vyššie uvedené, advokát je povinný detailne poučiť klienta, aké povinnosti klienta voči advokátovi vzniknú, jasne sa s ním dohodnúť na výške primeranej odmeny, resp. presnom spôsobe jej určenia.

- 13-

7C/179/2013- 58-

V tomto prípade súd z výpovedí účastníkov konania, ako aj z predchádzajúcich konaní pod sp. zn. 9C/119/2008 a 9C/125/2012 mal za to, že tento prvok vôle a dohody medzi advokátom a klientom o odmene v tomto prípade absentoval.

Súd tak žalobu považoval v celom rozsahu za dôvodnú, preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcom poslednú prijatú zálohu dňa 07.12.2011 v celkovej výške 5 000,00 Eur.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V tomto konaní boli žalobcovia v celom rozsahu úspešní, žalovaný je im povinný nahradiť trovy konania spočívajúce v zaplatenom súdnom poplatku za žalobu vo výške 300,00 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prešov.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu _____ ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.